

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **NARCIS NOVA s.r.o. „v likvidaci“**, se sídlem v Ostravě-Porubě, Havlíčkovo náměstí 6171/12, zastoupeného JUDr. Růženu Vojtovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 10, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí ze dne 9.1.2015 č.j. 228/15/5100-41453-710158 a č.j. 229/15/5100-41453-710158, ve věci zřízení zástavního práva a exekučního příkazu na prodej nemovitostí,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 9.1.2015 č.j. 228/15/5100-41453-710158 a č.j. 229/15/5100-41453-710158 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 26.400,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Růženy Vojtové, advokátky se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 10.

Odůvodnění:

Podanými žalobami se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2015 č.j. 228/15/5100-41453-710158 a č.j. 229/15/5100-41453-710158, jimiž byla zamítnuta odvolání a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava III ze dne 29.2.2012 č.j. 42981/12/390940801110, kterým bylo rozhodnuto o zřízení zástavního práva a č.j. 39924/12/390940801110, kterým byl vydán exekuční příkaz na prodej nemovitostí.

Žalobce v podaných žalobách namítl, že oběma označenými rozhodnutími, jakož i rozhodnutími správního orgánu I. stupně byly postiženy nemovitosti ve vlastnictví žalobce v souvislosti se zajištěním neuhrazené daně evidované správcem daně v částce 9.543.547,70 Kč. Exekučním titulem byl vykonatelný výkaz nedoplatku sestavený ke dni 27.2.2012 sestávající ze 77 rozhodnutí správce daně, z nichž rozhodnutí pod položkami 1 – 65 jsou vydána dne 31.12.2008 se splatností 12.3.2009, rozhodnutí pod položkami 66 – 69 jsou vydána dne 13.3.2009 se splatností 25.5.2009 a rozhodnutí pod položkou 70 je vydáno dne 15.5.2009 se splatností 16.7.2009. Rozhodnutí pod položkami 71 – 77 jsou vydána 15.1.2011 se splatností 1.12.2011. Žalobce již v odvolání proti oběma prvostupňovým rozhodnutím namítl, že podkladová rozhodnutí uvedená pod položkami 1 – 71 výkazu nedoplatků mu nebyla doručena a nemohou tak být pravomocná ani vykonatelná a rozhodnutí pod položkami 72-78, jimiž se mu účtuje daňové penále za prodlení s úhradou závazků vyplývajících z rozhodnutí pod položkami 1 – 77, se týkají neexistujícího prodlení. Žalobce rovněž poukazoval na nedostatky daňové kontroly, v jejímž rámci byly písemnosti doručovány na nesprávné adresy, nebyla respektována oznámená doručovací adresa, ani nebyla využita možnost ustanovení zástupce daňovému subjektu. Žalobce dále poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.6.2014 č.j. 22Af 106/2012-38, jímž bylo v obou věcech již jednou rozhodnuto, a to tak, že rozhodnutí žalovaného byla zrušena a věc byla vrácena k dalšímu projednání. Nyní napadená rozhodnutí byla vydána na základě tohoto nového projednání věci. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný ani tentokrát nevyřešil otázku doručení napadených rozhodnutí a tedy exekučních titulů správně. Žalovaný odůvodnil svá rozhodnutí tak, že správce daně neeviduje ve svém registru žádnou plnou moc, kterou by žalobce v rozhodné době zmocnil nějakého zástupce k jednání před správcem daně, že ani nenahlásil správci daně adresu pro doručování a správce daně proto správně svá rozhodnutí zasílal nejprve poštou na adresu zapsanou v obchodním rejstříku jako sídlo žalobce a po vrácení nedoručené zásilky pak veřejnou vyhláškou v souladu s ust. § 17 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen ZSDP). Podle žalobce správce daně nerespektoval oznámenou doručovací adresu žalobce, která mu byla známa na základě „změny registračních údajů“ doručené správci daně dne 27.3.2006 a zaevidované pod č.j. 59447. Jednalo se o adresu Vratimovská 142, Ostrava-Kunčice, kde sídlila provozovna žalobce a zdržovala se na ní osoba jednající za žalobce. Na tuto adresu doručoval správce daně např. dne 29.7.2008 „výzvu k prokázání skutečností“ č.j. 118559/08/390931/5230. Je tedy evidentní, že adresa byla správci daně známa. Podle ust. § 19 odst. 1 ZSDP je doručení veřejnou vyhláškou možné tehdy, není-li správce daně znám pobyt nebo sídlo příjemce a tehdy, jestliže se adresát písemnosti na místě svého pobytu, sídla nebo adresy pro doručování, které ohlásil správce daně, nezdržuje. Jestliže však správce daně byla

prokazatelně oznámena dne 27.3.2006 doručovací adresa odlišná od sídla zapsaného v obchodním rejstříku, měl správce daně na tuto adresu svá rozhodnutí a tedy pozdější exekuční tituly zasílat. Místo toho zvolil doručení veřejnou vyhláškou, což žalobce nečekal a neměl tak možnost se s obsahem rozhodnutí seznámit a včas na ně reagovat.

Žalovaný ve vyjádřeních uvedl, že nebyl povinen při doručování svých rozhodnutí respektovat adresu pro doručování oznámenou žalobcem dne 27.3.2006 jako „*Hotel KOVÁK, MUDr. B. F., V. 142, 707 00 O.-K.*“, a to proto, že doručovací adresa obsahovala jméno B. F., který byl dočasným zmocněncem žalobce, avšak v době doručování předmětných rozhodnutí již zmocněncem nebyl, když jemu udělenou plnou moc vypověděl písemností doručenou správci daně dne 22.5.2008. Tímto dnem správce daně přestal brát v potaz i adresu pro doručování nahlášenou pro doručování písemností tomuto zástupci. Nová adresa nebyla správci daně oznámena. Všechna podkladová rozhodnutí byla doručována až po tomto datu a tedy správně na adresu sídla žalobce dle obchodního rejstříku, potažmo veřejnou vyhláškou.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že ani po zániku plné moci MUDr. F. nezměnil uvedenou adresu pro doručování, neboť tato adresa byla adresou jeho provozovny – nestátního zdravotnického zařízení – zubní ambulance vedené MUDr. B. F. a místem, kde byl žalobce připraven přebírat poštovní zásilky do doby, než si zřídí nové sídlo. Sídlo na adrese H. n. 6171/12 v O.-P. již dávno v té době nebylo funkční. Žalobce současně navrhl provést důkaz výsledkem svědka MUDr. B. F.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že v podaných odvoláních proti prvostupňovým rozhodnutím žalobce namítl stejnou skutečnost jako v následně podaných správních žalobách, a sice že podkladová rozhodnutí uvedená v prvostupňových rozhodnutích pod položkami 1 – 71 mu nebyla doručena a nemohou tak být ani pravomocná ani vykonatelná. Rozhodnutí pod položkami 72 – 78, jimiž se mu účtuje daňové penále za prodlení s úhradou závazků z rozhodnutí pod položkami 1 – 71, jsou pak v důsledku této skutečnosti nicotnými rozhodnutími. V těchto skutečnostech shledává žalobce nesplnění podmínek pro zřízení zástavního práva a pro nařízení exekuce. Žalovaný o podaných odvoláních rozhodl rozhodnutími ze dne 9.8.2012 č.j. 3896/12-1500-801323 a č.j. 3897/12-1500-801323, a to tak, že je zamítl. Tato rozhodnutí byla zrušena rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.6.2014 č.j. 22Af 106/2012-38, které nabylo právní moci dne 2.7.2014. Současně byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bylo o odvoláních žalobce rozhodnuto napadenými rozhodnutími. Obsahem správních spisů je také písemnost ze dne 27.3.2006 doručená správci daně téhož dne označená: Věc: „Změna registračních údajů“. V textu písemnosti žalobce oznamuje správci daně změnu registračních údajů, a to mj. v adrese pro doručování: *Hotel KOVÁK, MUDr. B. F., V. 142, 707 00 O.-K.* Přílohou tohoto podání je výpis z obchodního rejstříku ke dni

14.2.2006, plná moc ze dne 8.2.2006, kterou jednatelka společnosti Z. M. zmocňuje MUDr. B. F. k zastupování žalobce, rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 28.2.2006 č.j. MSK 43026/2006, které nabylo právní moci dne 7.3.2006 a jímž krajský úřad zaregistroval žalobce jako provozovatele nestátního zdravotnického zařízení se sídlem O.-P., H. n. 6171/12. Současně rozhodnutí obsahuje údaj o druhu a rozsahu poskytované péče v oboru zubní lékařství, určení, že nestátní ambulantní zdravotnické zařízení je zubní ambulancí a místo provozování tohoto nestátního zařízení je O.-K., V. 689. Označené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje bylo následně opraveno rozhodnutím ze dne 14.3.2006 č.j. MSK 49907/2006, které nabylo právní moci dne 17.3.2006, a to tak, že místo provozování nestátního zařízení je O.-K., V. 142. Dále se ve spise nachází plná moc ze dne 21.11.2007, kterou následná jednatelka žalobce M.F. zplnomocnila MUDr. B. F. k zastupování žalobce a dále výpověď plné moci podaná MUDr. B.F. dne 15.5.2008 a doručená správci daně dne 22.5.2008 s tím, že ke dni 15.5.2008 jmenovaný vypovídá plnou moc udělenou mu žalobcem.

V napadených rozhodnutích žalovaný způsob doručení rozhodnutí, jež představují exekuční tituly, vyhodnotil jako zákonný, když rozhodnutí byla zaslána na adresu sídla žalobce dle obchodního rejstříku a zásilky byly vráceny s poznámkou pošty, že je nelze doručit z důvodu, že je adresát na uvedené adrese neznámý, případně, že na ní nesídlí. Proto správce daně postupoval v souladu s ust. § 19 ZSDP a doručoval písemnosti veřejnými vyhláškami. V této souvislosti žalovaný poukázal také na judikaturu NSS, a to rozsudek NSS ze dne 14.9.2006 č.j. 2 Afs 203/2005.

Podle ust. § 17 odst. 1 ZSDP správce daně doručuje úřední písemnosti zpravidla poštou. Tyto písemnosti může však doručit i svými pracovníky.

Podle ust. § 17 odst. 2 věty první ZSDP se doručuje v bytě, provozovně, obchodní místnosti, kanceláři a nebo pracovním místě, kde se osoba, jíž má být doručeno (dále jen „příjemce“), zdržuje.

Podle ust. § 17 odst. 3 ZSDP není-li místností uvedených v odstavci 2, může se doručit všude, kde doručovatel příjemce zastihne.

Podle ust. § 19 odst. 1 ZSDP není-li správci daně znám pobyt nebo sídlo příjemce, doručí písemnost veřejnou vyhláškou, pokud není ustanoven zástupce podle § 10 odst. 2. Stejně se postupuje i v případě, že se adresát písemnosti na místě svého pobytu, sídla nebo adrese pro doručování, které ohlásil správci daně, nezdržuje.

Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že správci daně byla v době doručování rozhodnutí, jimiž byly žalobci vyměřeny daně, známa adresa sídla žalobce, tj. O.-P., H. n. 6171/12, ale také místo provozování nestátního ambulantního zdravotnického zařízení – zubní ambulance, tj. O.-K., V. 142. Tyto skutečnosti vyplývají nejen z informace, kterou žalobce podal správci daně dne 27.3.2006, v níž zmiňuje adresu pro doručování, ale také z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 28.2.2006 č.j. MSK 43026/2006, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 14.3.2006 č.j. MSK 49907/2006, v němž je tato adresa jako místo provozování výslovně uvedena. V písemnosti ze dne 27.3.2006, kterou žalobce oznámil správci daně změnu registračních údajů, je k adrese provozovny

určené již v rozhodnutí o registraci upřesněno místo „Hotel KOVÁK“. Adresa zůstala nezměněna. Jelikož k doručování rozhodnutí, která představují exekuční tituly, došlo v průběhu roku 2008, případně 2009, probíhalo doručování za účinnosti ZSDP. Žalovaný sice doručoval v souladu s ust. § 19 odst. 1 ZSDP veřejnou vyhláškou za situace, kdy učinil marný pokus o doručení do sídla žalobce, nicméně aplikaci tohoto zákonného ustanovení nelze vytrhnout z kontextu celkové právní úpravy doručování tak, jak byla v ZSDP obsažena (ust. § 17 až § 20 ZSDP). Způsob doručování byl primárně upraven ust. § 17 ZSDP, které v odst. 2 určovalo, že se doručuje v „*bytě, provozovně, obchodní místnosti, kanceláři a nebo pracovním místě, kde se osoba, již má být doručena, zdržuje*.“ Tato právní úprava doručování byla společná pro právnické i fyzické osoby. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že správce daně nevyužil všechny možnosti pro doručení, které se mu nabízely, a doručoval pouze do sídla žalobce. Jak již soud shora vyhodnotil, místo provozovny žalobce mu bylo na základě obsahu registračního spisu známo. Logickou úvahou lze také důvodně předpokládat, že byl-li žalobce provozovatelem nestátního zdravotnického zařízení, které poskytovalo zdravotní péči v oboru zubního lékařství tím, že provozovalo zubní ambulanci, pak byla právě tato zubní ambulance provozovnou ve smyslu ust. § 17 odst. 2 věty první ZSDP. Správce daně měl proto povinnost učinit pokus doručení také na adresu této provozovny, což neučinil. Krajský soud se sice ztotožňuje s názorem žalovaného, že adresa pro doručování „*Hotel KOVÁK, MUDr. B. F., V. 142, 707 00 O.-K.*“ uvedená ve změně registračních údajů ze dne 27.3.2006 se vztahovala k osobě MUDr. F., který již zmocněncem žalobce v době doručování nebyl, nicméně změna registračních údajů týkající se provozovny na adrese „Hotel KOVÁK, ul. V. 142, 707 00 O.-K.“ oznámená správcem daně toutéž písemností žalobce ze dne 27.3.2006 (tj. rozšíření původně zaregistrované adresy o určení „Hotel KOVÁK“) zůstala i poté v platnosti. Správci daně proto nic nebránilo, resp. bylo jeho povinností vyplývající z ust. § 17 odst. 1 věty první ZSDP doručovat na tuto adresu, a to zvláště za situace, kdy se mu nepodařilo doručit písemnosti do sídla žalobce. Teprve poté, pokud by byl marný také pokus o doručení do místa provozovny, mohl správce daně přistoupit k doručování formou veřejné vyhlášky, neboť postup doručování upravený ust. § 19 ZSDP byl tzv. náhradním způsobem doručení, který připadal v úvahu, až po vyčerpání všech možností, jež se pro doručení řádným způsobem nabízely. K výkladu postupu dle ust. § 17 ZSDP tím způsobem, že správní orgán je povinen vyčerpat všechny dostupné prostředky k tomu, aby zjistil aktuální adresu příjemce zásilky, se jednoznačně kloní také judikatura správních soudů (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2.2.2010 č.j. 30Ca 83/2008-34 nebo rozsudek NSS ze dne 14.10.2010 č.j. 7 Afs 54/2010-63).

Pro úplnost krajský soud uvádí, že pokud jde o žalobcem navržený důkaz výsledkem MUDr. B. F., neshledal soud důvod k jeho provedení (§ 77 odst. 2 s.ř.s.), neboť nebylo zapotřebí doplnit důkazy provedené správními orgány. V rámci přezkumu napadených rozhodnutí soud posoudil a zhodnotil, že obsah správních spisů je dostatečným podkladem pro zjištění a objasnění skutkového stavu. Nevystala tedy potřeba, aby soud cokoliv dalšího vlastním dokazováním vyjasňoval nebo upřesňoval (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 26.6.2014 č.j. 5 Afs 65/2013-79).

Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že správce daně nevyčerpal veškeré možnosti doručování, které se při doručení rozhodnutí, jež

představují exekuční tituly, nabízely, ačkoliv měl potřebné podklady ve správním spise. Žalobní námitka zpochybňující vykonatelnost podkladových rozhodnutí v důsledku jejich nedoručení žalobci je proto nedůvodná.

Proto také krajský soud zrušil napadená rozhodnutí pro vady řízení spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se správními spisy (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.) a dále pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně krajský soud věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalobci, který měl ve věci úspěch, vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplacení soudních poplatků v celkové výši 6.000,- Kč a z nákladů spojených s právním zastoupením, a to v každé ze spojených věcí za 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 3x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náhrada nákladů za právní zastoupení tak činí 20.400,- Kč. Celková částka náhrady nákladů řízení činí 26.400,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 17. března 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu